

עירובין צג

תירוץ	קושי על אביי
לדידי כשירה, לדידך סילוק מחיצות היא	ולא מצינו מחיצה לאיסור? והא אתמר: סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין - כשירה. ואילו הוה פצימיה - פסולה
התם סילוק מחיצות הוא	ולא מצינו מחיצה לאיסור? והתניא: בית שחציו מקורה וחציו אינו מקורה, גפנים כאן - מותר לזרוע כאן. ואילו הוה את קרויו - אסור.
אמר ליה: וליטעמיך, אوتבן ממתניתין, דתנן: קרחת הכרם, בית שמאי אומרים: עשרים וארבע אמות, ובית הלל אומרים: שש עשרה אמה. מחול הכרם, בית שמאי אומרים: שש עשרה אמה, ובית הלל אומרים: שתיים עשרה אמה. ואיזו היא קרחת הכרם? כרם שחבר אמצעיתו. אם אין שם שש עשרה אמה - לא יביא זרע לשם, היו שם שש עשרה אמה - נותן לו כדי עבודתו, וזורע את המותר.	ולא מצינו מחיצה לאיסור? והתניא: יש במחיצות הכרם להקל ולהחמיר, כיצד? כרם הנטוע עד עיקר מחיצה - זורע מעיקר מחיצה ואילך. שאילו אין שם מחיצה מרחיק ארבע אמות וזורע, וזה הוא מחיצות הכרם להקל. ולהחמיר כיצד? היה משוך מן הכותל אחת עשרה אמה - לא יביא זרע לשם, שאילמלי אין מחיצה מרחיק ארבע אמות וזורע, וזוהי מחיצות הכרם להחמיר
אי זו היא מחול הכרם? בין הכרם לגדר. שאם אין שם שתיים עשרה אמה - לא יביא זרע לשם, היו שם שתיים עשרה אמה - נותן לו כדי עבודתו, וזורע את המותר.	
אלא - התם לאו היינו טעמא, דכל ארבע אמות לגבי כרם עבודת הכרם. לגבי גדר, כיון דלא מזדרען - אפקורי מפקר להו. דביני ביני, אי איכא ארבע - חשיבן, ואי לא - לא חשיבן.	

דין שקשור לדיורי גדולה בקטנה ואין דיורי קטנה בגדולה: אמר רב יהודה: שלשה קרפיות זה בצד זה, ושנים החיצונים מגופפים, והאמצעי אינו מגופף, ויחיד בזה ויחיד בזה - נעשה כשיירא, ונותנין להן כל צורכן ודאי. אמצעי מגופף ושנים החיצונים אינן מגופפין, ויחיד בזה ויחיד זה [ויחיד בזה] - אין נותנין להם אלא בית שש.

שאלה: איבעיא להו: אחד בזה ואחד בזה ושנים באמצעי, מהו? אי להכא נפקי - תלתא הוו, ואי להכא נפקי - תלתא הוו. או דילמא: חד להכא נפיק, וחד להכא נפיק. המשך השאלה: ואם תימצא לומר חד להכא נפיק וחד להכא נפיק, שנים בזה ושנים בזה ואחד באמצעי מהו? הכא ודאי, אי להכא נפיק - תלתא הוו, ואי להכא נפיק - תלתא הוו, או דילמא: אימר להכא נפיק, ואימר להכא נפיק. פסיקת ההלכה: והלכתא בעיין לקולא.

עוד דין במחיצות: אמר רב חסדא: גידוד חמשה ומחיצה חמשה - אין מצטרפין עד שיהא או כולו בגידוד או כולו במחיצה.

קושי מברייטא: מיתבי: שתי חצירות זו למעלה מזו ועליונה גבוהה מן התחתונה עשרה טפחים, או שיש בה גידוד חמשה ומחיצה חמשה - מערבין שנים, ואין מערבין אחד. פחות מכאן מערבין אחד, ואין מערבין שנים!

קושי	תירוץ
אי הכי: תחתונה - תערב שנים ולא תערב אחד, עליונה - לא תערב לא אחד ולא שנים.	אמר רבא: מודה רב חסדא בתחתונה, הואיל ורואה פני עשרה

<p>אי הכי, אימא סיפא: פחות מכאן - מערבין אחד ואין מערבין שנים, אי בעיא - חד תערב, אי בעיא - תרי תערב!</p>	<p>אמר רבה בר עולא: כגון שהיתה עליונה מגופפת עד עשר אמות</p>
<p>אי הכי, תחתונה חד תערב, תרי לא תערב. עליונה, אי בעיא - תרי תערב, אי בעיא - חד תערב</p> <p>תירוץ: אין הכי נמי. וכי קתני "פחות מכאן מערבין אחד ואין מערבין שנים", אתחתונה</p>	<p>אמר רבה בריה דרבא: כגון שנפרצה התחתונה במלואה לעליונה</p>

דעה חולקת: דרש מרימר: גידוד חמשה ומחיצה חמשה - מצטרפין.

פסיקות ההלכה: והלכתא: גידוד חמשה ומחיצה חמשה מצטרפין.

שאלה: בעי רב הושעיא: דיורין הבאין בשבת, מהו שיאסרו?
תשובה: אמר רב חסדא, תא שמע: **חצר גדולה שנפרצה לקטנה - הגדולה מותרת והקטנה אסורה, מפני שהיא כפתחה של גדולה.**

דחייה: אמר רבה: אימר מבעוד יום נפרצה.
תגובה לדברי רבה: אמר ליה אביי: לא תימא מר "אימר", אלא ודאי מבעוד יום נפרצה. דהא מר הוא דאמר, בעי מיניה מרב הונא ובעי מיניה מרב יהודה: עירב דרך הפתח ונסתם הפתח, עירב דרך חלון ונסתם החלון, מהו? ואמר לי: שבת, כיון שהותרה הותרה.

